

ρεστάτον δίκαιον ὁ κ. Ἐδγάρδος Γκουϊλμώ, κατατάσσων τὸν Βαλεντίνον Haug καὶ τοὺς βαδίσαντας ἐπὶ τὰ ἔγνη του, μεταξὺ τῶν μεγάλων εὐσεβεσίων τῆς ἀνθρωπότητος.

ΑΝΑΜΙΚΤΑ

Συνέντευξις φιλάνθρωπου μεθ' ἐνὸς βαλκανιστοῦ.
—Προσκληθὼς τοῦ βαλκανιστοῦ καὶ αἱ διαρκούσες αὐτοῦ ἐργασίαι του. — Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παράστασις τοῦ μελοδραματός (Μαρκου Βότοαρη). — Θὰ τοὺς γράψω νὰ ἔλθουν!

Γαλλικὴ τις ἐφημερίδα γράφει νόστιμον ἄρθρον περὶ τῆς ἐν φυλακῇ συνεντεύξεως ἐνὸς φιλάνθρωπου μετὰ τινος βαλκανιστοῦ καταδικασμένου εἰς ἐνὸς ἔτους ἐργασίαν. Ὁ ἡμέτερος βαλκανιστοὺς εἶνε ὥρατος εἰκοσικήτης καὶ κομψοτάτου ἐξωτερικοῦ νεανίας, κάλλιστα ἐκφραζόμενος καὶ συνάμα κάτοχος φιλολογικῶν γνώσεων. Δὲν μετνοεῖ ποσῶς διὰ τὰς πράξεις του ἐξ ἐναντίας εἶνε ὑπερήφανος διὰ τὴν ἰδιοφυίαν του, τὸ μόνον δὲ θλίβον αὐτὸν εἶνε ὅτι συνελήφθη, καὶ μεγάλως ἀπορεῖ πῶς τὸσον ἀδέξιός ἐφάνη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Αἰσθάνεται ἀκαταμάχητον ἀηδίαν πρὸς τοὺς δολοφόνους καὶ βαθεῖαν περιφρόνησιν πρὸς τοὺς φονευόντας κλέπτας καὶ λοιποὺς νυκτοκλέπτας. «Μάλιστα, κύριε, ἔλεγε πρὸς τὸν φιλάνθρωπον ἐπισκέπτῃν του, ὅλοι ἐν τῷ κόσμῳ πῆχον νὰ ᾔνοι κλέπται ἢ δολοφόνοι; ἀλλ' ὁ βαλκανιστοὺς εἶνε εἰς καλλιτέχνην.» Καὶ ἤρξατο τότε δι' ἐκτενοῦς καὶ γλαφυροῦ λογιῶν ἐκθειάζων τὸ ἐπαγγεῖμά του ὅπερ ἀπεκάλει σπάνιον δῶρον τῆς φύσεως.

Τὸ τέλος ὅμως εἶνε πολὺ νοστιμώτερον τῆς ἀρχῆς. Ἐν ᾧ ὁ φιλάνθρωπος ἡτοιμάζεται ν' ἀπέλθῃ, ἐκείνος τὸν ἀνακαλεῖ ὅπισω. «Ἐλησμονήσατε, κύριε, τῷ λέγει, τὸ ὥρολόγιόν σας.» Καὶ πρὸς γὰρ τὸ ὥρολόγιον ἔλειπεν ἀπὸ τοῦ θυλακίου τοῦ ἐπισκέπτου, ὑπεξαιρεθὲν ἐντέχνως παρὰ τοῦ λωποδύτου. «Θὰ ἤμην, προσέθηκε, πολὺ ἀξιοκατακρήνη, κλέπτων ἄνθρωπον εὐγενῆ ὡς ὑμεῖς; ἀλλὰ τὸ ἔκκαμα διὰ νὰ σὰς δεῖξω τὴν μεγάλην μου ἱκανότητά.»

Ἦρχισε καὶ τὸ ἐθνικὸν ἤμῶν μελοδράμα, νὰ λαμβάνῃ ζωὴν καὶ ὄχι πλέον νὰ συγκαλῇ τοὺς ζητούντας ἀπλῶς τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ συρρέῃ ἐν αὐτῷ το πλῆθος ὅπως διέλθῃ ὥρας τερπνὰς καὶ εὐαρέστους, ἀπράλλακτα ὅπως καὶ εἰς τοὺς Κρισπίνους καὶ Τροβατόρους. Ἀπίστευτος μάλιστα ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐσχάτως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρασταθέντος Μ α ρ κ ο υ Β ό τ ο ς α ρ η, μελοδράματος τοῦ Ἑλλήνος μουσουργοῦ κ. Καρρέρ ἐφ' ὅλας τὰς ἐσπέρας καθ' αὐτοῦτο παρίστατο, τὸ μέγα θέατρον Τ σ ι τ σ ί ν ι α ἤτο καταμεσιν πλῆθους καὶ αἱ ἀλεξανδριναὶ ἐφημερίδες γράφουσιν ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐνθουσιάζοντο παρομοίαν ἐν αὐτῷ συρροῇ.

Ὁ Μάρκος Βότοαρης κρίνεται ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἐμπνευσίν του ὡς ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ κ. Καρρέρ, τὸ finale μάλιστα ἐν αὐτῷ τῆς τρίτης πράξεως εἶνε τι ἀνταξίον τοῦ καλαμου τοῦ Βέρδη. Ὁ παριστὼν τὸ ἔργον τοῦτο θιάσθη ἀπ᾽ ἡλθεν ἡδὴ εἰς Κιχρον ἵνα δώτῃ καὶ ἐκεῖ 8 πᾶράστασις ἐν τῷ αὐτῷ

βασιλικῷ θεάτρῳ, ἡ δὲ Ἐργολογία τοῦ θεάτρου Ἀλεξανδρείας ζητεῖ διὰ κολλητικῆς πρὸς τὸν κ. Καρρέρ ἐπιστολῆς καὶ ἐτέρως αὐτοῦ συνθέσεις, ἰδίως τὴν Μαρίαν Ἀντωνέτταν κλπ.

Ἐπαρχιώτης ἦλθε νὰ ἐνδιατρίψῃ ἡμέρας τινὰς εἰς τὴν οἰκίαν φίλου του νεοσύμφου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων του. Ἐμείνεν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα, οἱ δὲ φίλοι νεόνυμφος αὐτόν, βλέποντες ὅτι οὐδὲ κἄν λόγον ἔκαμνε περὶ ἀναχωρήσεως καὶ θέλοντες νὰ τῷ ὑποδείξωσιν ὅτι καθίστατο φορτικὸς, ἠναγκάσθησαν νὰ τῷ εἴπωσι :

— Δὲν ἐπεθυμήσατε λοιπὸν τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα σας :

— Ναί, ἔχετε δίκαιον, ἀπήντησεν ἐκείνος μελanchολικῶς, θὰ τοὺς γράψω νὰ ἔλθουν καὶ αὐτοί!

ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΜΥΓΔΑΛΙΑ

Μέσα στὰ χιόνια τοῦ Γεννάρη,
μόνη στῆς γῆς τὴν ἀγκαλιά,
ἀνθίζει μὲ περίσσια χάρι
ἡ μυρωμένη μυγδαλιά.

Καὶ στὰ κλαριά της τ' ἀνθισμένα
ποῦ φέρουν τὸν καλὸ καιρὸ,
φέλνουν πουλιὰ εὐτυχισμένα
τραγοῦδι ἀγάπης τρυφερό.

Λευκὴ σὰν κρίνο ποῦ ἀφίνει
γλυκερὰ ὀλοῦθε μυρουδιά,
ὡτὰν αὐτὸν ἀνθεῖ καὶ σβύνει,
κ' ἔχει τὴν ἰδίαν τὴν καρδιά.

Πρωτὶ, πρωτὶ, ὁροσολουμένη
γέρνει στὸν ἥλιο τὴν κορφή,
καὶ εἶνε μ' αὐτὸν ἐρωτευμένη
καὶ εἶν' ἡ ἀγάπη της κρυφὴ.

Δὲν εἶνε ῥοδωνιά τ' Ἀπρίλη
ποῦ ἡ μυρουδιά της σοῦ μιλεῖ,
κ' ἔχει γι' ἀνθούς κλεμμένα χεῖλη
ποῦ ν' ἐπλασμένα γιὰ φιλή,

Μ' ἀπὸ τὰ μῦρα ποῦ σκορπίζει
μὲς στὸ χειμῶνα, στὸ Βορεῖα,